

Neresi Doğru ki

– Veysel Başer · 21 Nisan 2017

Davut peygamberin çocuğu olmuyor. Yaşı, öyle seksen doksan da değil. Kırklarda. Bir gün tanrıya, “Bana bir evlat nasip eyle. Sana kurban etmezsem namerdim,” dileğinde ve söz verişinde bulunuyor. Tanrı, dileğini kabul ediyor. Davut peygamber çocuğunun, genç ve asil karısı Hatçe’den değil de yirmi küsur senedir kahrını çeken kölelikten azat ettiği karısı Sema’dan olsun istiyor. Aslında, tanrının vaadini sınıyor. Bir süre sonra hakikaten, bunca yıl kısır olan Sema kadın gebe kalıyor. Tabi, dünyalar onun oluyor. Genç ve asil Hatçe kadın küplere biniyor. Dokuz ay on gün sonra Sema kadın, dünyaya bir kız çocuğu getiriyor. Geniş bir dini törenle suda kutsanan bebeğe İsmnaz adı veriliyor. Hatçe kadın, köpürüyor görünse de, “Bizim adam kısır değil. Yakında beni de hamile bırakır” diye içten içe seviniyor. El bebek gül bebek büyütülen ve cici bir kız olan İsmnaz, kırlarda kelebek kovalamayı çok seviyor. Kızını kurban etmeye kıyamayan Davut peygamber, sözünden caymak istiyor. Hatta bir keresinde; “Ben kadın mıyım ki sözümde durayım,” bile diyor. Ama, iyilik meleği geceleri rahat bırakmıyor kendisini. “Kızın İsmnaz, kurbanlık çağa geldi. Sözünü yerine getir. Namertliğe toz kondurtma. Söz vermek başka bir şeye benzemez,” diyerek kafasına devamlı fit sokuyor. İyilik meleğinin baskılarına daha fazla dayanamayan Davut peygamber, Sema karısına yalan söyleyerek kızını kelebek tutmak için dağa bayıra götürüyor. Yolda giderlerken iyilik meleği Davut peygamberin kulağına, “Vazgeç. Sözünden bir kere dönmekle bir şey olmaz,” diyor. Davut peygamber de; “Sözüm söz. Yoksa, namertliğe halel getirdin diye tanrı beni cezalandırır,” diyerek kararlılığını belirtiyor. Davut peygamberi kandıramayan iyilik meleği bu defa cici kızın kulağına; “Baban seni kesecek. Annene kaç,” diyor. “Babam beni çok sever. Asla kesmez,” diyen İsmnaz, sekerek gitmekte iken dönüp babasının elini tutuyor. Birlikte yürüyorlar. Bir kayanın dibine gelip durduklarında Davut peygamber, niyetini kızına söylüyor. Güzeller güzeli İsmnaz; “Kurban olmak istemiyorum!” diyerek feryadı figan ediyor. “Hani beni çok seviyordun? Sen nasıl babasın? İnsan kızını kurban eder mi? Aklından zorun mu var?” dese de babasını sözünden döndüremiyor. Davut peygamber; “Cehennemde yansın bu dilim Bir söz verdim ki dönemem...” (1) Şarkısıyla kızına bir mesaj vermek istiyor ama gerisini getiremiyor. Yere yatırdığı kızının ellerini ve ayaklarını bağlıyor. Yalvarıp yakaran dilini susturmak için ağzını bantlıyor. Debelenen kızını diziyle bastırıp, torbasından çıkardığı satırın keskin olup olmadığını kontrol için yan tarafındaki kayaya vuruyor. Kaya, peynir dilimi gibi ikiye ayrılıyor.

Davut peygamber, bir ustura keskinliğindeki satırı kızının gırtlığında çalıp onu boğazlayacakken gök gürlüyor. Şimşek çakıyor. Rüzgar savuruyor. Bulutlar yarıyor. Azrail, boynuzundan tuttuğu bir keçiyle iniveriyor. Davut peygambere;

“İsminaz'ın yerine aha bu keçiye kurban et,” diyor.

Bu öyküde adı geçenler ve sözler külliye yanlıştır. Ayrıca öykü,

Kuran-ı Kerim'in bir suresinde kısa olarak geçen bu dini olayı alaya almaya yönelik de değildir. Bu yanıtlama öykü, sürekli yanlış yapanlara, kıssadan hisse olarak değişik adlarla kıssadan anlatılır. Az buz öykücü geçiniyoruz ya, biraz süsleme yaparak az sonraki olumsuzluklara geçmeden önce yüzlerde küçük birer aydınlık olsun istedim...

Bu öykü neden mi dile getirildi?

Ülkemizde; akla hayale gelmeyecek öylesine yanlışlar oluyor ki, öyküdeki yanlışlıkları katlamalı solluyor. Hele bazı olgular var ki bunlar, yanlışlıktan da öte. Kadı kızındaki hatayı bile görürken kendimize toz kondurtmuyoruz. Sanırım yanlışlarımızın temel nedeni bu...

Bana göre en büyük yanlışlardan birisi de halk oylamasıydı. Daha başlangıçta kendisi apayrı bir sorun oldu. Darbe girişimi sonrasında oluşan birlik beraberlik ortamını bozarak ayrışmayı daha da körükledi. Halk oylamasına konu olan olgunun sonuçları da, söylendiği gibi olmayacak.

“Geçmiş, geleceğin aynasıdır,” derler. Bazı şeyleri görmek için müneccim olmaya gerek yok. Geçmiş iyi okumak yeterlidir.

Ülkem ve milletim için yanılmış olmayı diliyorum...

Veysel Başer

(1) Rahmetli Kayahan'dan uyarılma.